

POKROK

PUBLISHING CO.

vydává
POKROK ZÁPADU
 a místní vydání
 v Crete pro Saline okres, Neb., v Schuyler
 a Clarkson pro Colfax okres, Neb.,
 v Wilson, Kans., pro stát Kansas, v
 Cedar Rapids, Ia., pro stát Iowa, v St.
 Paul a Minneapolis, Minn., pro stát
 Minnesota a v Tyndall, S. D., pro státy
 South a North Dakota.

Předplatné:
 Pro Spojené Státy \$1.50. Pro Kanadu
 \$2.00. Do Evropy \$2.50 ročně.

Zásilky peněžní dějte se pomocí ex-
 presních poukázek (Money Orders), ex-
 presních poukázek (Express Money
 Orders), bankovních poukázek (Bank
 Draft), anebo v registrovaném dopise.
 Oznamujte-li své přetřehování, udejte
 starou i novou adresu.

Dopisy z kruhů členství ochotně
 uveřejníme. Musí být slušné, psané
 bez smyslu něčeho osobně poškodit a
 podepsány plným jménem, ať již má
 být v redakci utajeno, anebo s dopl-
 sem uveřejněno.

Kubánci podle všech známek ra-
 dějí umřou v boji, než by při práci
 živi byli.

Kongres napřel ražení půlcentů.
 Trochu více práce pro kostel-
 níky s počítáním koleček.

Budou-li jižní státy hlasovati
 proti ústavnímu dodatku o přímé
 volbě senátorů, co potom?

Tentokrát stalo se poprvé, že
 demokratická kandidatura presi-
 dentství byla napřed vyzkoušena
 na psu.

Upton Sinclair prohlásil, že je
 Amerika na psu. Ale, ale. Nesmí
 měřit celou Ameriku podle demo-
 kratické strany.

Jedna věc jest jistá, že Roose-
 velt bude kandidátem president-
 ství, když ne strany republikán-
 ské, tedy nějaké strany nové.

Kdyby se za milionový děst vy-
 plácelo na bankách hotovými kaž-
 děmu, na koho padal, bylo by me-
 zi námi méně lidí s děravými bo-
 tami.

Nezdá se vám podezřelým, proč
 každý bývalý spolkový soudce,
 který se vzdal svého doživotního
 "džabu", stane se ředitelem něja-
 kého trustu a velkým millioná-
 řem?

Kdyby měl být Roosevelt jme-
 nován na první ballot rozmlátí ji-
 stě redaktor new-yorského Sun
 všechen nábytek v redakci a plu-
 kovník Watterson exploduje jako
 puma.

Dovoz brazilské kávy byl zasta-
 ven a v trhu panuje nedostatek
 pravých Java a Mocca druhů. O-
 becensťo již dávno mělo pode-
 zření, že arabská káva dováží se
 do Ameriky z Brazílie.

V chicagské konvenci prý se bu-
 de odbývatí zápas mezi lidem a
 bossy. Na které straně jsou bos-
 sové? Záleží na tom, na které straně
 jste vy — bossové budou se
 vám zdát na té druhé.

Champ Clark, aspirant presi-
 dentké nominace, "filoval" co
 kandidát do kongressu ze svého
 missourického distriktu. Moudrý
 člověk, který uznává, že vrabec v
 hrsti jest lepší než holub na stře-
 še.

Přibývá těch, kteří prohlašují,
 že LaFollette jest vlastně jediným
 možným kandidátem republikán-
 ské strany. Jenže ti, kteří tak hlá-
 sají, jsou náhodou příslušníky
 strany demokratické a nemůžeme
 jim to ani míti za zlé, že by si
 přáli LaFolletta za republikán-
 ského kandidáta.

Jak spolehlivými jsou zprávy o
 stavu úrody, toho důkazem jest
 rozdíl mezi udáním vlády o stavu
 pšenice v Nebrasce a zprávami že-
 lezničích společností. Podle vlá-
 dy jest stav její 85 proc., podle že-
 leznic 100. Vláda tvrdí, že je
 polokosená, železnice, že jest
 nejlepší, jaká kdy v našem státu
 byla. Kdo má pravdu se ukáže až
 u "mlátičky".

Od té doby, co z nařízení spol-
 kového soudu Olejní trust byl
 "rozpuštěn", vzrostl majetek
 Rockefellerův o celých 100 millio-
 nů dollarů, neb akcie jednotlivých,
 nyní prý úplně samostatných o-
 lejných společností o to vystouply
 v ceně. Olejní trust již neexistu-
 je, ale za olej platíme stále stejně
 a dividendy jsou větší než kdyko-
 li před tím.

Ženské hlasy v Kalifornii neu-
 dělaly zcela žádného rozdílu v o-
 byčejném běhu politických voleb.
 Nic nepřevrátilo a hlasovaly zro-
 vna jako muži, všelijak, dle toho,
 co se jim zamlouvalo. Ani Taft a-
 ni Roosevelt nemohou se pochlubi-
 ti jejich zvláštní přízní. Polovina
 jejich zůstala doma, zrovna jako
 mužů. A tak vidíme, že přípuště-
 ním žen k volbám nestane se nic
 tak dalece svétoborného — ani pro
 zlepšení neb zhoršení světa. V
 Seattle, když se jednalo o recall
 mayora, ženy agitovaly sice zuřivě
 proti němu a přece nescházelo
 těch, které právě tak nadšeně pra-
 covaly pro něj. V tom ohledu ne-
 jsou ženy zcela nic rozdílny od
 mužů a obávat se jejich moci při
 volbách nemusí žádná strana.

John D. Rockefeller nechtěl u-
 datí vyšetřujícímu výboru kong-
 resnímu, jaké jest jeho jmění a
 pouze připustil, že 174 milliony
 dollarů, které rozdal školám, nez-
 menšily jeho jmění ani o cent, ale
 byly dány z pravidelného příjmu.
 Tvrdí se, že Rockefeller má ma-
 jetku pozemkového a akcií za 900
 millionů dollarů, které mu nesou
 ročně 60 millionů dollarů, čili
 \$1,153,846 týdně, \$6,863.97 za
 hodinu neb \$114.40 za minutu a ko-
 nečně \$1.90 každou vteřinu. Pe-
 níze ty musí se od někud brát, ně-
 kdo je musí dodávat — a ten ně-
 kdo musí na ně dělat. Každý člo-
 věk, nechť muž, žena nebo nemlu-
 vě musí na něj přispívat 75 centy
 ročně. Jak se tomu říká? Zrovna
 tak, jako se říká způsobu, kterým
 si John D. k penězům tím pomohl.

"Třetí term" nastoupí místo
 demokratického válečného hesla
 na místě svobodného stříbra, impe-
 rialismu, vyvlastnění železnic a —
 a bychem nezapomněli: svobodného
 cla. Mluvení o třetím termu u
 Roosevelta pomůže demokratům
 zrovna tak jako jim pomohla jejich
 dřívější válečná hesla. Proč nám
 také někdy nepovědí páni demo-
 kraté sami o sobě něco dobrého —
 co oni vykonali, a vždy jen spoko-
 jí se mluvením o tom špatném, co
 podle nich mají republikáni pro
 národ připraveno. Takovým tla-
 chům již přestal lid dávno věřit.
 Každý občan ví, že Roosevelt byl
 co kandidát presidentství jen jed-
 nou na volebním lístku. Jak měl-
 kou jest kampani studnice mou-
 drosti pp. demokratů. A tím chtějí
 lidi přivábit, aby hlasovali pro
 demokratického kandidáta? Ne-
 mají-li nic lepšího a podstatnějš-
 ho — poznají opět, až se spočítají
 hlasy, že se americký národ ani ro-
 ku 1912 nedá "opit rohlíkem".

HORA PORODILA MÝ.

Senátor Smith, předseda vyše-
 třujícího výboru v záležitosti ka-
 tastrofy Titaniku, podal konečně
 zprávu o výsledcích celého dlou-
 hého a sensačního vyšetřování. Až
 do poslední chvíle "vyšetřoval"
 aby vyzdimal z citronu poslední
 kapku šťávy pro sensec milovné
 obecnost a žluté žurnály. Tepr-
 vě, když zájem o věc skoro docela
 utuchl a lidé vystřízlivěli z prvot-
 ního rozčilení, neměl slavný výbor
 více čeho získati dalším vyšetř-
 váním a podal svou zprávu, která
 nepovídá tak dalece nic a nepomá-
 je také nic. Bezpečnostní opa-
 tření na lodích pro osobní dopra-
 vu byla by bývala tak jako tak, i
 bez odporu výboru přijata a o-
 statně paroplavební společnosti
 zavědly je samy než budou záko-
 nem nuceny.

Slavný výbor učinil následující
 světoborné objevy:
 Titanie je rychlostí 24 a půl
 uzly (27.8 míle) za hodinu, když se
 s ledovcem srážla.
 Rychlost plavby není omezena
 žádným zákonem a mohl kapitán
 Smith hnáti loď tak rychle, jak si
 přál a chtěl předtihnouti rek-
 ord všech jiných lodí jest samo-
 zřejmo. Čekalo na to obecnostvo
 nejen v Americe, ale i v Evropě a

přáli si toho cestující na samot-
 ném Titaniku. Kdyby se mu byl
 připletl do cesty nešťastný le-
 dovec, mohl býti dnes slaven a ob-
 divován a lidé by se rvali o místa
 na té nejrychlejší lodi světa.

Ze čtyř signálů o blízkosti le-
 dovců zůstaly kapitánem Smithem
 nepovšimnuty. Zachráněný tele-
 grafista vyprávěl jen o jednom a
 ten nebyl na můstek dodán až o
 několik hodin později. Neudali
 telegrafista čas, kdy depeši dostal,
 snadno mohl se kapitán přepočítá-
 ti v poloze ledovce, které od té
 doby, co byla depeše zaslána, do-
 staly se dále na jih.

Ze 2,223 osob na lodi zachráni-
 lo se jich jen 32 procenta a to 60
 proc. z první kajuty, 42 proc. z
 druhé třídy, 25 proc. z třetí třídy
 a 24 proc. mužstva. To by svěd-
 ělo o výhodách, jaké byly poskyt-
 nuty bohatým cestujícím z kajut
 proti chudým vystěhovalcům. Z
 vyšetřování zla dalo by se souditi,
 že meziladníkem byl dán rozkaz
 vyjít na palubu až naposled.

Dále výbor udává, že na palubě
 nebylo žádné paniky a přece ne-
 dostalo se do člunů tolik lidí, co
 se jich tam mohlo vejti, což zna-
 ěí, že mužstvo nebylo náležitě vy-
 učivo v řízení vstupu do loděk.
 Musíme ale míti na paměti, že Ti-
 tania konala první plavbu a její
 mužstvo bylo verbováno až do po-
 slední chvíle.

Výbor kritizuje společnost
 White Star, že potlačila první
 zprávy o neštěstí a příbuzným za-
 hynulých posílala zprávy potěšující.
 V tom ohledu ovšem nejedna-
 la správně, ale známý jsou případy,
 že při velkých katastrofách
 zdržovala se skutečnost před ve-
 řejností až do poslední chvíle,
 když již nebylo možno děle ji ta-
 jiti a přece v tom nebylo žádných
 špatných úmyslů.

Telegrafista Cotlam z lodi Car-
 pathia jest odsuzován, že zdržel
 zprávu o podrobnostech neštěstí a
 pak ji prodal časopisům v New
 Yorku za značný obnos peněz. —
 Jestli v tom ohledu spáchal jaké
 zlo neb ne, to může býti soukro-
 mým náhledem každého jednotlivce.
 Časopisy platí obrovské sumy
 za senační zprávy, mohou-li je do-
 stati dříve než listy konkurenční a
 jestli chudý telegrafista nechtěl
 pro ně pracovati zadarmo, to jest
 jen jeho věc. Žádné neštěstí tím
 nepřivodil.

Nejvíce očekávána byla zpráva
 o vině předsedy společnosti Isma-
 ye, na kterého by byl výbor rád
 nějakou vinu svalil a tak se za-
 vdělčil obecnostu, které bylo pro-
 ty Ismayovi rozhořeno. A hle,
 po všem tom sensačním vyslýchání
 Ismaje, neděje se o něm ve zprá-
 vě ani zmínky. Výbor snažil se bě-
 hem vyšetřování očerniti jej co
 nejvíce v očích obecnost a ko-
 nečně koneč, nenašel v jeho jednání
 ničeho, co by zasluhovalo pokárá-
 ní.

Za to ale svalena vina cele na
 ty, kteří našli ve vlnách svůj hrob.
 Kapitán Smith jest prvním vinní-
 kem a jeho důstojníci nesou spo-
 luvinu na neštěstí.

Zpráva dále udává, že loď Olym-
 pic nalézala se v dohledu to-
 noucího Titanie, že její velitel vi-
 děl rakety vypalované s paluby
 tonoucí lodi, ale zůstal nečinným a
 až mohl zachrániti snad všechny
 cestující, kdyby se byl ihned k to-
 noucí lodi pustil, odmrštil tak u-
 činiti. Proti tomu velitel Olympi-
 ku tvrdí, že byl 19 mil od Tita-
 nieu vzdálen a když konečně zvě-
 děl o neštěstí, že byla poloha to-
 noucí lodi špatně udána a proto
 se k ní nemohl dostat.

V dosahu bezdrátné telegrafie
 v čase srážky nalézalo se 5 velkých
 parníků a pouze Carpathia pusta-
 la se k místu neštěstí, riskuje
 bezpečí svých vlastních cestují-
 cích. Velitel kanadské lodi obrá-
 til se sice na pomoc směrem k Ti-
 taniu, ale když přijel do pole le-
 dovců musel zastaviti a resolutně
 prohlásil, že jeho první povinnosť
 jest dbáti o bezpečí jemu svěřených životů na své vlastní lodi a
 za nic na světě a k vůli nikomu
 a ničemu nevydá je v nebezpečí
 skázy. Carpathia šťastně se do-
 stala k trosčičkám, její kapitán
 jest hrdinou dne a ostatní jsou od-
 suzováni. V očích střídavě myslí-
 cího obecnostva i tím druhým pa-
 třím kredit za věrné a pozitivní ko-
 naní svých vlastních a předních
 povinností.

Na odporu výboru vzdal

Odhalení pomníku Karla Jonáše v Racine, Wisconsin.

První pomník postavený Americkému Čechu ve Spojených Státech.

Velkolepá slavnost odbývala se v Racine, Wis., v den zdození hrobů.

Pomník Karla Jonáše, jenž dne
 30. května byl slavnostním způso-
 bem v Racine, Wis., odhalen, nalé-
 zá se na rozsáhlém prostranství na
 Michigan ul. Je dílem mladého
 česko-amerického sochaře, J. M.
 Korbela. Na sádkách na pomník
 Jonášův, ku kterým podnět dali
 Čechové racinští, podílela se celá
 česká Amerika. Je to první veřej-
 ný pomník amerického Čecha v ce-
 lém Soustátí.

Pomník sestává z bronzové ná-
 životní postavy Karla Jonáše, jenž
 stojí tu ve vázném postoji úctele
 česko-amerického lidu a rozšafně-
 ho jeho vůdce, s knihou v ruce a
 oděm pláštěm, napolo smeknuvším
 se s jeho ramenou, a ze žulového
 podstavce, jenž na plochách svých
 má tyto nápisy:

"Karel Jonáš, 1840—1896. Pa-
 máteč velkého Česko-Američana
 postavili věčně jeho ctitelé." —
 (Přední strana, západní.)

"To the great Leader of Bohemian Americans erected by his grateful countrymen." (Strana severní.)

"To the true and faithful son of his adopted country, 1878 member of Assembly, 1883-1886 Senator, 1891-1892 and 1893-1894 Lieutenant Governor of the State of Wisconsin." (Strana jižní.)

O průběhu slavnosti podává
 "Dělník Hlasatel" následující
 zprávu:

Po patnácti letech neúporné
 práce dočkali se čeští obyvatelé
 města wisconsinského kýžného o-
 kamžiku, aby mohli stanouti před
 pomníkem velkého Čeho-Ameri-
 čana, Karla Jonáše. V městě, kde
 velký ten žurnalista, spisovatel a
 politický vůdce lidu česko-ameri-
 ckého strávil dlouhá léta své bla-
 hodárné působnosti, odhalen po-
 mník, jenž pro všechny časy budou-
 cí bude chloubou a nejen obyvatel-
 stva racinského, ale veškerého
 Česťva na půdě americké. Jest to
 první pomník, jež česká Amerika
 postavila jednomu ze svých vůd-
 ců a učitelů a zdá se, že celý český
 Racine a sousední osady, jakož i
 Chicago a Milwaukee vyslaly své
 zástupce, aby vzdaly hold muž-
 ť, kterýž po léta stál v popředí ve-
 škerého našeho ruchu národního

kongressu jménem národa díky ka-
 pitánu Carpathie a dal mu raziti
 zlatou medaili v ceně \$1,000. Když
 mu byly vyslovovány výborem dí-
 ky, skrovný kapitán rozhodně se
 bránil proti děkovaní a tvrdil, že
 vlastně nevykonal ničeho, za co by
 se mu mělo děkovati.

Konečně zpráva výboru kritizu-
 je anglickou admiraltu za nedba-
 jí vykonávání prohlídky a nedo-
 statek bezpečnostních opatření na
 lodi, plující pod anglickou vlaj-
 kou. V tom ohledu nejednaly ani
 americké lodi lépe a vládní do-
 pravní lodi vojenské měly ještě
 méně zachráněných člunů než pa-
 rníky atlantického společností.

Jest-li opravdu někdo nese cele
 vinu za neštěstí, pak jest to sa-
 motné obecnostvo, které v šílené
 honu za dollarem nedbá o životy
 lidské. Od dopravních prostřed-
 ků se žádá rychlost — a boháč
 kromě té ještě pohodlí a přepychu.
 Dostává se jim toho, čeho žádají.
 Naše americké železniční společnosť
 předstihují se v rychlosti ex-
 presních vlaků a několik minut
 zkrácení jízdy mezi New Yorkem
 a Chicagem znamená pro společ-
 nost zvýšení patronáže. Každý
 chce jet na tom vlaku, který při-
 jede na místo o několik minut dří-
 vě. Zrovna tak jest tomu s lodě-
 mi. Jen aby to netrvalo dlouho.
 Která přijede na místo nejdříve,
 ta má zajištěny cestující. Tisíce
 lidí ztrácel proto ročně životy a ne-
 štěstí Titanie není ani z daleka
 tak velikým jako oběti, kterých si
 každá vyžádá rychlost železnic na
 pevnině. Je to dollar, a zase dol-
 lar, šílená honba za penězi, které
 vše to zaviňují. "Čas jsou peně-
 ze" — platí v Americe nade vše a
 poněvadž peníze jsou přednáší-
 telé životy lidské — přináší se jim
 v obět tisíc a tisíc životů ročně.
 Poněvadž na Titaniku zahynulo
 mnoho boháčů, dít se z toho vel-
 ký rámus. Do roka zahyne na že-
 leznicích mnohem více chudých
 brzdářů, strojvedů a topičů, jed-
 ně proto, že: "čas jsou peníze".

a politického. Sama příroda byla
 slavnosti přízniva, neb po celotýd-
 níh deštích nastal krásný letní
 den, že lepší nemohli si pořada-
 telé ani přáti. K zvýšení slavnos-
 tní nálady přispěla i chicagská de-
 legace, pozůstávající dojista z 200
 osob, jak jednotlivců, tak i zástup-
 ců spolků.

Přesně o 2. hodině odpo. vydal
 slavnostní maršál p. Jan Pokorný
 znamení k poходу a průvod se-
 staven následovně: Četa místních
 policistů, hudba, chicagští i místní
 Sokolové, Fíd Slavie, pěv. spolek
 Lyra, družstvo Šamberk, jakož i
 chicagští a jiní hosté. Dále v ko-
 čárech byly deputace dámských
 sborů: Palma Lásky, Marta Wash-
 ington, Barbara Pitte, družina
 Vlastenek, Sokolky Karolina Svě-
 tlá z Caledonie. Všecky tyto sbory
 zároveň ozdoby pomník Joná-
 šův krásnými věnci. Za zvuků
 hudby ubíral se průvod několika
 ulicemi racinskými a když koneč-
 ně dospěl v místa pomníku na Mi-
 chigan ul., bylo už celé okolí zapl-
 něno obecnostem. Tisíce lidí tí-
 nilo se na rozsáhlém prostranství
 okolo pomníku i v ulicích a vzdor
 úpalu slunečnímu, setrvaly ne-
 sčetné zástupy až do konce slavn-
 osti. Sokolové v malebném kroji
 českého sokolstva zaujali svá mí-
 sta na stupních pomníku, okráše-
 ných množstvím krásných věnců.
 Vedle věnců jmenovaných již
 dámských sborů, podány též
 oslavné věnce od spolků starých
 osadníků z Chicaga, rodiny p. Otty
 Kubína (zeť Jonášova), T. J. So-
 kol Mladotěch, řádu Slavie, Ná-
 rodní Jednoty, sboru Lyra a j.

Na tribuně blíž pomníku zased-
 li guvernér státu Wisconsin Mc-
 Govern, mayor města Racine, W.
 S. Goodland, členové městské ra-
 dy, jakož i řečníci a jiní promí-
 něntní hosté. Když hudba přehrá-
 la "Star Spangled Banner", před-
 stoupil p. Jos. Welfl, jenž krátký-
 mi slovy zahájil slavnost jménem
 pořadatelů, kteří po letech neú-
 savně činnosti dospěli k žádoucí-
 mu cíli — odhalení pomníku své-
 mu vůdci a učiteli, Karlu Jonáso-
 vi. Pak představil guvernéra stá-
 tu Wisconsin p. McGovern, jež
 přítomné obecnostvo přivítalo
 bouří potlesku. V úvodu pravil:

Je sice nepříšel řečníti, nýbrž spí-
 še jen, aby dal průchod své úctě k
 muži, jehož památku dnes oslavu-
 jeme. "Byl to váš sousec, váš
 přítel, váš rádec a tribut, který
 dnes mu skládáte, jest zaslužilý
 v míře vřehovaté. Jeho jméno
 neslo se však za obvod tohoto mě-
 sta i za hranice státu, neb Karel
 Jonáš náležel celé zemi. Gratulu-
 jí lidu racinskému i českým spol-
 kům k významné této slavnosti.
 Dnesní den je zasvěcen památce
 vojínů, padlých v občanské válce,
 avšak i navzdor tomu jest dnešní
 slavnost vhodná v tak významný
 den, neb uctíváme památku bojo-
 vníka, jenž v době míru proslul i
 vynikl. I mír má svá vítězství a
 muž, jehož památku dnes uctívá-
 me, byl vojínem a hrdinou v do-
 bách pokoje, zasvětil dlouholeté
 služby svému lidu a své nové vlasti.
 Byl to muž vzácného charak-
 teru, učenec, politik a žurnalista
 nevyrovnatelný. Byl pionýrem
 mezi svým lidem, jež zastupoval
 na sněmu v Praze co zástupce Spo-
 jených Států a co místogovernér
 našeho Wisconsinu. Ne však pou-
 ze co redaktor, ale i co spisova-
 tel slovníků a jiných děl prokázal
 platných služeb svému lidu. Když
 Tomáš Jefferson na sklonku své-
 ho života měl napsati svůj ná-
 hrobní nápis a uvěsti zásluhy své-
 ho života, nepodotkl, že byl mi-
 nistrem, vyslancem, místopresiden-
 tem a po dvě lhůty presidentem
 Spojených Států — veškeré tyto
 úřední hodnosti byly mu nepatr-
 né u porovnání k tomu, že byl au-
 torem prohlášení neovislosti a
 autorem prohlášení náboženské
 svobody státu Virginia. Totéž platí
 o Karlu Jonášovi. Vzdor tomu,
 že se etí a ku prospěchu lidu za-
 stával různé úřady, k jeho slávě
 by dostačilo, že byl takřka prvním
 českým redaktorem v této zemi,
 že sepsal slovník česko-anglický a
 že první přeložil prohlášení neod-
 vislosti do českého jazyka.

Po řeči guvernérovi oznámil p.
 Welfl, že místogovernér Morris

nemohl se dostaviti náčež pěv.
 sbor Lumír bezvadně zapěl krás-
 ný sbor, náčež představen dr. Sa-
 laba Vojan co slavnostní řečník
 český. Po skončení Čes. Děln. Pěv.
 Sbor zapěl úchevatně "Vše, co
 mám," náčež pronesl anglickou
 řeč p. Clarence Snyder z Racine.
 Pan Snyder byl přítelem Jonáso-
 vým, sledoval jeho činnost a pro-
 to také tím spíš mohl oceniti jeho
 zásluhy. Pravil, že jej znával, co
 žurnalistu a státníka a co vyko-
 nal pro svůj lid a pro svou vlast,
 jest věcí historie. Pracoval k pov-
 vznesení českého lidu, jenž pro
 svou probudilost těší se úctě celé
 země. Ku koneč své řeči děkoval
 p. Snyder českému lidu za zbudov-
 vání pomníku, jenž pro věčné ča-
 sy má státi na stráž co ochránce
 našich snah a zájmů.

Po řeči p. Snydera zapěl mužský
 sbor "Kde domov můj" český i
 anglicky, při čemž p. A. Karník
 zvolna sejmul prapor, jenž halil
 sochu a bronzová postava česko-
 amerického veličana objevila se
 zrakům nadšeného lidu. Když já-
 sel a potlesk utichl, obrátil se p.
 Welfl k přítomnému mayorovi W.
 S. Goodlandovi a vřelými slovy o-
 devzdal pomník v péči a ochranu
 města Racine. V odpověď pravil
 p. Goodland, že přijmouti v péči a
 ochranu pomník tak velkého a do-
 brého muže, jakým byl Karel Jo-
 náš, jest nejen milou povinností,
 ale skutečnou ctí. Celý život Jo-
 nášův byl řetězem nezištné práce,
 níž stal se prospěšným ne pouze
 svým krajanům, nýbrž celé zemi.
 Život Jonášův měl by býti zářným
 příkladem nám všem i těm, kteří
 přijdou po nás. Tento pomník
 bude povždy upomínkou na šle-
 chetný a užitečný život muže, ja-
 kým byl Karel Jonáš a pro město
 Racine jest to ctí, za kterouž z
 hloubi srdce děkuji. Necht krás-
 ný tento pomník ukazuje veške-
 rému občanstvu cestu k vyššímu
 šlechtetnějšímu a užitečnějšímu
 životu.

Pak následovala řeč p. E. St.
 Vráze, předsedy Národní Rady
 Česko-Americké, jež byla skvost-
 nou perlou celé slavnosti. Pan
 Vráz mluvil sice krátce, ale řeč
 jeho byla prodehnuta citem vla-
 stenským a když slovy nadšený-
 mi líčil krásu přírody, jež v tak
 památný den usmívá se na zástu-
 py upřímného lidu českého, pro-
 puklo obecnostvo v bouři potle-
 sku. Poukazyval na to, že národ
 český pohlíží s láskou k mohutné
 větvi česko-americké a naší povin-
 nosti jest nezištné po příkladu
 Karla Jonáše pracovati ku ctí a
 slávě českého jména. "Budme
 vždy věrní synové své rodné ze-
 mě," pravil v závěrku p. Vráz,
 "vštěpujme i dítkám svým lásku
 k svému národu, řídme se příkla-
 dem velkého Karla Jonáše a naše
 česko-americké větve nebudou vě-
 tví suchou, nýbrž silnou a kvetou-
 cí." Mužský pěvecký sbor racinský
 zapěl hymnu "America", čímž
 slavnost skončila a za zvuků hud-
 by nastoupen pochoď k síni Odd
 Fellows. Zde dokončen program
 slavnostní pěkným hudebním pro-
 gramem, jakož i řeční zástupkyň
 různých sborů dámských a jiných
 hostů. Zároveň přečteny různé te-
 legramy a dopisy k významné té-
 to slavnosti zasláné. Z Čech došel
 kabelegram od starosty měst praž-
 ských. Zněl následovně:

"Královská Praha druží se k o-
 slavě vzácného vlastence Karla
 Jonáše krajanským pozdravem.
 Starosta